

NOTE DE STUDIU
IUDA
Schița cărții
John Vernon McGee

Autor: Iuda, fratele lui Iacov.

(Vezi observațiile de la Epistola lui Iacov), și frate de mamă a lui Isus Cristos (Matei 13:55; Faptele Apostolilor 1:14).

Data: 66-69 d.Hr

Tema: Siguranță în zilele apostaziei. Termenul “păstrați” apare de 4 ori (vezi v. 1, 6, 21, 24).

Observații:

Iuda intenționase să scrie o epistolă cu privire la “mântuirea noastră de obște”, când Duhul Sfânt l-a călăuzit să scrie despre apostazie. În această epistolă găsim o descriere izbitoare făcută apostaziei. Ceea ce inițial fusese, în vremea lui Iuda, un norișor de mărimea mâinii unui om, în zilele noastre este o furtună înfricoșătoare – pentru că noi trăim apostazia descrisă de el. Se pune o întrebare firească în această situație, și anume, cât de departe vor ajunge lucrurile înainte ca cei care sunt credincioși adevărați să fie răpiți la cer.

Iuda ne oferă singura relatare biblică cu privire la lupta care s-a dat pentru trupul lui Moise. De asemenea, doar Iuda ne scrie despre profeția lui Enoh. Această scurtă epistolă este o introducere potrivită la cartea Apocalipsa.

Schița cărții:

1. Motivul scrierii Epistolei, v. 1-3

- a) Siguranța celui credincios, v.1, 2 (sfînțiți, păstrați, aleși)
- b) Schimbarea temei: apostazia, v.3

2. Evenimentele apostaziei, v.4-16

- a) Începutul apostaziei, v.4
- b) Israelul în pustie și nimicirea celor necredincioși, v.5
- c) Îngerii răzvrățiți; ținuți în lanțuri, v.6
- d) Sodoma și Gomora au păcătuit prin imoralitate sexuală; nimiciți prin foc, v.7
- e) Identificarea învățătorilor falși, v.8-10-nesocotirea autorității
- f) Cain, Balaam, Core, exemple de apostazi, v.11
- g) Definirea și descrierea învățătorilor falși, v.12, 16

3. Preocupările credincioșilor în zile de apostazie, v. 17-25

- a) Credincioșii sunt avertizați de apostoli că învățătorii falși vor veni, v.17,19
- b) Ce trebuie să facă credincioșii în zile de apostazie, v.20, 25
 - zidiți-vă - rugați-vă - țineți-vă - așteptați - aveți milă
 - mântuiți pe unii - urând până și...

Comentariu:

1. Motivul scrierii epistolei, v. 1-3

- a) Siguranță pentru cei credincioși, v. 1,2

v.1 Iuda se identifică pe sine ca un slujitor (rob) al lui Cristos. El era frate de mamă al Domnului nostru Isus Cristos, și frate al lui Iacov (vezi observațiile de la Iacov 1:1, Matei 13:55, Faptele Apostolilor 1:14). Poziția de rob al Lui Cristos are o importanță mai mare decât legătura umană pe care o avea cu Isus.

“Iubiți de Dumnezeu Tatăl” (vezi Ioan 17:22,23)

“Păstrați”, este tradus în altă parte “ținuți”(vezi Ioan 17:11,12). Credincioșii sunt păstrați prin har. “Ei au biruit prin sângele Mielului.”

“Chemați”- Dumnezeu nu ne cheamă datorită abilităților, efortului, talentului sau caracterului nostru. Cei care sunt chemați sunt și și păstrați (vezi Ioan 15:16).

v.2 “Îndurarea” se datorează harului Său.

“Pacea” este rezultatul trăirii în harul și în îndurarea lui Dumnezeu. “Dragostea” este fundamentul oricărei lucrări a Lui Dumnezeu.

b) Schimbarea temei: apostazia, v.3

v.3 Duhul Sfânt a schimbat intenția lui Iuda de a scrie despre un anumit subiect legat de credință, pentru că era nevoie de un avertisment cu privire la iminența apostaziei. Apostazia este îndepărtarea de credință și învățătura apostolilor (Fapte 2:42). Ce fusese inițial un norișor de mărimea mâinii unui om este acum o furtună de proporții înspăimântătoare.

2) Evenimentele apostaziei, v. 4-16

a) Începutul apostaziei, v.4

v.4 Iuda avertizează cu privire la faptul că învățătorii falși au pătruns în Biserică (Fapte 20:29-31; 2Timotei 3:6; 2Petru 2:1; Galateni 2:4).

Observați cele trei caracteristici ale apostaziilor:

- “oamenii neevlavioși” nu au fost schimbați, lăsându-L pe Dumnezeu afară.

- Schimbă în desfrânare harul Lui Dumnezeu, păcătuiind fără rușine, pe față, mândrindu-se chiar cu ceea ce fac. În vremea lui Iuda, gnosticismul propovăduia faptul că trupul este în esență rău, că de fapt toată materia este rea, doar duhul fiind bun. În consecință nu avea importanță ce făcea cineva cu trupul său; fiecare avea libertatea să-și satisfacă propriile poftes sau plăceri. Aceasta era o pervertire a harului. (vezi Galateni 5:13; Romani 6:2; Fapte 20:29; 1 Petru 2:16).

- “tăgăduind pe singurul nostru Stăpân și Domn Isus Cristos (vezi 1 Ioan 4:3; 2Ioan 7).

b) Israel în pustie și nimicirea celor necredincioși, v.5

v.5 Iuda prezintă 5 cazuri de apostazie din trecut și judecata Lui Dumnezeu. Aceste cazuri erau, trei grupuri și trei persoane.

-poporul Israel la Kadesh-Barnea a refuzat să intre în țara promisă. Dumnezeu judecă oamenii și națiunile pentru păcatele lor (vezi Ieremia 32:19). Necredința este păcat (vezi Romani 14:23).

c) Îngerii răzvrățiți sunt ținuți în lanțuri, v.6

v.6 – această judecare a îngerilor probabil că a avut loc într-o perioadă pre-adamică, deși unii teologi îi identifică cu “fii lui Dumnezeu” menționați în Genesa 6 (vezi 2 Petru 2:4). Judecarea îngerilor este specială și separată. Deși este greu să stabilim cu certitudine detaliile, elementul fundamental este că păcatele îngerilor vor fi judecate.

d) Sodoma și Gomora au păcătuit prin imoralitate sexuală; nimiciri prin foc, v.7

v.7 – necinstirea trupului, perversiunea sexuală, sodomia, au fost judecate în trecut pentru a fi un avertisment pentru cei care trăiesc în vremea noastră.

e) Identificarea învățătorilor falși, v.8-10

v.8 - Iuda îi identifică pe învățătorii falși:

- “visători”, acești oameni nu trăiesc într-o lume reală, visând probabil în urma consumului de stupefiante.

- “își necinstesc trupul”, practicând imoralitatea.

- “nesocotesc stăpânirea”, prin faptul că nu i se supun.

- “batjocoresc dregătoriile”, protestând împotriva legilor și a celor care le aplică.

v.9 Acesta este un verset remarcabil. Satan este o ființă creată care a căzut, și în consecință un dușman declarat al lui Dumnezeu, și totuși arhanghelul Mihail, când a luptat pentru trupul lui Moise, nu a îndrăznit să spună nimic împotriva lui satan. El a respectat poziția pe care o are în lumea creată de Dumnezeu. Clement face referire la o scriere apocrifă care se referă la înmormântarea lui Moise. Când lui Mihail i s-a cerut să-l îngroape pe Moise, satan i s-a opus pe motiv că, din moment ce el este stăpân peste lumea materială, trupul lui Moise îi aparține. Singurul răspuns al lui Mihail a fost: ”Domnul să te mustre”. De asemenea se sugerează că satan a vrut să ascundă trupul lui Moise, împiedicând astfel arătarea lui ulterioară pe Muntele Schimbării la față.

v.10 Două cuvinte din original sunt traduse aici cu “a cunoaște. Ideea este că învățătorii falși protestează împotriva a ceva, despre care nu au o înțelegere mentală absolută, acționând după o cunoaștere instintuală, animalică.

f) Cain, Balaam și Core, exemple de apostatați, v.11

v.11 “vai”, este un strigăt de durere și denunțare.

“Calea lui Cain”, îl caracterizează pe un apostat care este religios dar care nu recunoaște că este păcătos— care poate fi răscumpărat doar prin vărsare de sânge.

“Rătăcirea lui Balaam”, a constat în ideea că un Dumnezeu sfânt trebuie să pedepsească poporul Israel.

“Răscoală ca a lui Core”, prin care a refuzat să recunoască autoritatea lui Moise, asumânduși și slujba de preot, gest care i-a cauzat moartea. El a fost un om răzvrătit.

g) Definirea și descrierea învățătorilor falși, v.12-16.

Aceasta este o descriere foarte expresivă, dramatică și înfricoșătoare a apostatilor din zilele din urmă.

-“Stânci ascunse” care provoacă naufragiul vapoarelor- în acest caz un naufragiu al credinței (1 Timotei 1:18,19).

-“Se hrănesc pe ei înșiși”, ca niște păstori care se preocupă doar de ei și nu de oile pe care trebuie să le hrănească. Milton descrie o asemenea situație în următoarele cuvinte: “Oile înfometate ridică privirea, dar nu primesc hrană.”

-“Nori fără apă”, adică în aparență arată ca și cum ar fi plini de Cuvântul Lui Dumnezeu, dar de fapt sunt goi și uscați.

-“Pomi fără rod”—Isus a spus:” După roade îi veți cunoaște.”

v.13 ”Valuri înfuriate”, care sunt fără rușine în manifestarea lor.

-“Stele rătăcitoare”, care nu țin cont de nici o lege, fără o direcție.

v.14,15 Nu există nici o înregistrare în Vechiul Testament a acestei profeții a lui Enoh. Aceasta este pentru Biserică. Adevărații credincioși îl vor întâmpina pe Domnul în văzduh (1 Tesaloniceni 4:13-17). Creștinii doar cu numele vor rămâne și vor fi judecați.

v.16 Apostatații sunt:

- “cârtitori”, care murmură tot timpul.

- “nemulțumiți” cu starea, soarta lor.

- “trăiesc după poftele lor”, împlinindu-și toate plăcerile cu îngâmfare.

- “gura le este plină de vorbe trufase”, un limbaj extravagant și plin de cuvinte neînțelese.

- “slăvesc pe oameni pentru câștig”, căutând înaintarea prin oameni și nu de la Dumnezeu.

3) Preocupările credincioșilor în zile de apostazie, v. 17-25

a) Credincioșii sunt avertizați de apostoli că învățătorii falși vor veni, v.17-19

v.17,18 “Prea iubiților” înseamnă iubiți de Dumnezeu.

“Aduceți-vă aminte” – credincioșii sunt îndemnați să-și aducă aminte în permanență de ceea ce scrie în Cuvântul Lui Dumnezeu.

“Bațjocoritorii” trăiesc pentru a-și împlini propriile lor dorințe și plăceri. Ei provoacă dezbinare, sunt egoiști și nu au Duhul Sfânt (vezi Romani 8:9).

b) Ce trebuie să facă credincioșii în zile de apostazie, v.20-25.

v. 20 “Zidiți-vă sufletește pe credința voastră, prea sfântă”, adică studiați Cuvântul lui Dumnezeu. Atât Pavel cât și Petru ne îndeamnă la lucrul acesta în special pentru zilele din urmă (2 Timotei 2:15- studiați, 2 Timotei 3:15- cunoașteți Scriptura, 2 Timotei 4:2-11- predicați Cuvântul, 2 Petru 1:19- luați aminte).

- “rugați-vă prin Duhul Sfânt” (vezi Efeseni 6:18; Romani 8:26,27).

v. 21-“țineți-vă în dragostea Lui Dumnezeu”- El îl iubește pe cel credincios cu o iubire veșnică, deși credinciosul poate să iasă din părtășia cu Dumnezeu prin păcat. Noi nu putem opri soarele să strălucească, dar putem să ne ascundem de lumina și căldura sa binefăcătoare.

- “așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Cristos” înseamnă că toți credincioșii vor fi răpiți, datorită îndurării Lui Dumnezeu, și nu datorită meritelor credincioșilor.

v. 22 – “Muștrați pe cei ce se despart de voi”- adică sfătuiți pe cei care au îndoieli, și care au nevoie de îndreptare.

v. 23 – “căutați să mântuiți pe unii smulgându-i din foc”(Zaharia 3:2). În vremuri de apostazie nu mulți se întorc la Dumnezeu. O trezire spirituală este totuși posibilă prin lucrarea Duhului Sfânt.

- “urând până și cămașa mânjită de carne”- adică, în timp ce îi smulgem pe unii din foc nu ne coborâm la nivelul celor care trăiesc după poftele firii, pângărindu-și trupul.

v. 24,25 Aceasta este una dintre benedicțiile mărețe ale Scripturii. O traducere literală ar fi: Celui care poate să vă păzească de orice poticnire și să vă înfățișeze înaintea prezenței slavei sale, fără pată și cu mare bucurie, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Cristos Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, înainte de toți vecii, acum și întotdeauna. Amin.